

Rabbit Hole

Kun til skue, ikke til eftertanke

Af Bo Torp Pedersen

Filmens to hovedpersoner er et velhavende yngre ægtepar, der har mistet deres lille dreng ved en trafikulykke. De bearbejder deres sorg på vidt forskellig måde, hvilket ikke blot sætter deres ægteskab på prøve, men også forholdet til familie og venner. Det er en 'historie', vi alle kender, både fra virkelig-heden og fra andre fiktionsværker. Det kan måske ikke helt udelukkes, at filmen kan have en slags terapeutisk og positiv virkning på menne-sker, der her og nu står i en lignende situation, men jeg tvivler.

I den tegneseriebog, som en tredje af filmens hovedpersoner selv har lavet, er kaninens hul (filmens titel), gennemgangen til parallelle verdener, og de fascinerer ham. I modsætning til Clint Eastwoods "Hereafter", som også handler om død og sorg, viser "Rabbit Hole" imidlertid ikke hen til parallelle verdener – eller nogen dybbedimensioner overhovedet.

Det er næppe en tilfældighed, at skuespillerinden Nicole Kidman er én af filmens producenter, for filmen synes primært til for at føre Kidman frem. Hvis man er tilfreds med det, sådan som de to piger ved siden af mig i biografen var – filmens historie var dem aldeles ligegyldig – tager Kidman 'heldigvis' alle de 'ture' og 'faser', som det velkendte sorgbearbejdningsmønster i denne historie giver anledning til. Forskellen til eminente Dianne Wiest i birollen som mormor er markant.

Selv om filmens instruktør har forsøgt at variere handlingssteder osv., er filmens teatraliske karakter svær at skjule. Filmen kommer direkte fra teatrene på Broadway. Store teatraliske 'ture' kan være underholdende, mere eller mindre frivilligt, men emnet skal helst ikke være alt for seriøst, og jeg synes, emnet i "Rabbit Hole" er for vigtigt til kun at være anledning til en kidmansk tour de force. Nicole Kidman skal passe på ikke at blive en ny Meryl Streep, hvis eksplicit beregnende spillestil er ødelæggende for positiv indlevelse i de historier, hendes film vil fortælle. Den store undtagelse i Streeps karriere er "The Bridges of Madison County" (1995), og det er næppe en tilfældighed, at den film er instrueret af Clint Eastwood. Instruktøren af "Rabbit Hole", John Cameron Mitchell, er ligesom Eastwood oprindelig skuespiller, men han er ikke blevet instruktør endnu, ikke af gavn, kun af navn. "Rabbit Hole" er hans første 'mainstream' film som instruktør efter de særdeles marginale "Hedwig and the Angry Inch" (2001) og "Shortbus" (2006).

USA 2010 – Instr.: John Cameron Mitchell – Manus: David Lindsay-Abaire efter eget skuespil – 91 min.
– Biografpremiere d. 3/2 209 på DVD 24/6 011 – Udlejning/pressebilleder © Miracle Film

<http://cinemazone.dk/review.asp?id=8137&area=1>

<http://www.philm.dk/Movie/Detail?id=1484>

<https://www.nytimes.com/2010/12/17/movies/17rabbit.html>

